

**Aan de Raad van Kerken in Nederland,
de aangesloten lidkerken, en
de met de Raad van Kerken geassocieerde kerken**

Betreft: antwoord op de brief van de Raad van Kerken d.d. 3 juni jl.

Geachte Mevrouw Crouwel en heer van Dartel,

Nijkerk, 5 juni 2020

We hebben uw brief van 3 juni jl. ontvangen en gelezen. We willen vooropstellen dat wij beledigende en haatdragende reacties en bedreigingen te allen tijde krachtig afwijzen. Als stichting ontvangen we dergelijke reacties helaas ook al decennialang. Wij adviseren u om in het geval van bedreiging aangifte te doen bij de politie.

U schrijft dat de oproep om de zorg over de dreigende annexatie kenbaar te maken, afkomstig is van christenen van overwegend Palestijnse origine. Ook wij volgen de publicaties en oproepen van Palestijnse christenen al vele jaren. Maar moet je oproepen van christenen waar dan ook altijd meteen overnemen? U schrijft: 'Kerken in Nederland weten zich diep verbonden met het Joodse volk als volk van het Verbond en erkennen zijn unieke positie in de heilsgeschiedenis'. Dan weet u dat de visie van de meeste Palestijnse kerkleiders en christenen op het Joodse volk een totaal andere is. Velen van hen ontkennen dat er noch in Bijbelse tijden noch vandaag ooit een verbond heeft bestaan tussen God en een Joods volk. Altijd wijzen zij eenzijdig naar Israël als de hoofdschuldige in het conflict en zien zij het zionisme, het Joodse verlangen naar terugkeer naar het land van hun vaders, als het begin van alle problemen. Dat lijkt ons diametraal in tegenspraak met uw visie. U schrijft bovendien dat de Palestijnse christelijke leiders 'unaniem' zijn in hun protest tegen annexatie. Dat klopt niet: er zijn veel Palestijnse en Arabische voorgangers die een andere mening toegedaan zijn.

U schrijft dat de annexatie 'een schending zou zijn van het internationaal recht'. Het lijkt ons beter dat niet zo stellig te beweren, omdat daar ook onder juristen heel verschillend wordt gedacht. Mede in het licht van de San Remo-conferentie van 1920, het Britse Mandaat en de illegale bezetting van delen van Israël door het Jordaanse leger vanaf 1948.

U wijst op een dreigend einde van de tweestatenoplossing, waarover de internationale gemeenschap, alsook de EU en Nederland zich hebben uitgesproken. Wij vragen u dan: is het de taak van een Raad van Kerken om de politiek na te spreken? Zowel in Israël als in de Palestijnse gebieden wordt ernstig getwijfeld aan de tweestatenoplossing. We hebben gezien hoeveel christenen de Palestijnse gebieden verlaten hebben en geëmigreerd zijn, omdat ze na terugtrekking van het Israëlische leger ernstig in hun bestaan bedreigd werden door extremistische moslims. Enkele decennia terug was Bethlehem een overwegend christelijke stad (85%). Vandaag is - onder bestuur van de Palestijnse Autoriteit - het percentage christenen geslonken tot 12%. Ook wat er na 2005 in Gaza gebeurde spreekt boekdelen. Het aantal christenen in dit gebied is in tien jaar tijd met 65% afgenomen, door gewelddadige vervolgingen door het terreurbewind van Hamas. Is het dan de taak van de Raad van Kerken om een omstreden politieke opinie als beleidsvisie te propageren? Is het niet juist de unieke taak van de Kerken om het Bijbelse getuigenis te verkondigen? Moeten kerken niet juist blijmoedig getuigen van de vele Bijbelse beloften dat God Zijn Joodse volk na eeuwen van verstrooiing en verguizing terugbrengt naar het land van hun vaders, en dat dat tot zegen van de overige volkeren in en rondom het land zal zijn?

U schrijft dat we onjuiste uitspraken doen door te stellen dat de brief van de Wereldraad van Kerken zou oproepen het associatieverdrag met Israël op te schorten. Maar wat dacht u van de volgende passage in die brief: 'Accordingly, the WCC and the MECC are calling on the EU to ensure that any such annexation is met with real consequences, at least commensurate with those adopted by the EU in

response to Russia's annexation of Crimea. In addition, in case the State of Israel proceeds with the planned annexation, the EU must surely suspend the EU-Israel Association Agreement'. De hier bedoelde consequenties zijn zware economische sancties, zoals destijds door de EU opgelegd aan Rusland. En het associatieverdrag moet blijkbaar 'surely' opgeschort worden. In het bericht op uw website schrijft u: 'de Raad van Kerken ondersteunt dit appel'. Onze weergave hiervan kunt u dan toch niet een onjuiste weergave noemen?

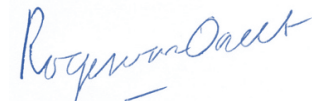
U schrijft dat u zich als Raad van Kerken inzet voor goede relaties tussen Nederland en Israël, en dat vrede, recht en veiligheid alleen kan worden bereikt door 'erkenning van hun beider rechten'. Dat zijn wij helemaal met u eens. Ook de Bijbel spreekt over de rechten van zowel de Israëlieten als ook van de overige bewoners van het land. Dan vragen wij u wel: waarom heeft u nooit geprotesteerd bij de Nederlandse regering en bij de EU als Israël door duizenden raketten werd bestookt vanuit Gaza? Waarom protesteert u niet bij de Palestijnse Autoriteit als telkens weer terroristen en hun families rijkelijk worden beloond als ze dodelijke aanslagen op Joden plegen? Waarom protesteert u niet bij de Palestijnse Autoriteit als deze al meer dan tien jaar democratische verkiezingen weigert en niet aan de onderhandelingstafel wil komen met Israël? Waarom protesteerde u de afgelopen jaren niet bij de Palestijnse Autoriteit wanneer hun leider Mahmoud Abbas herhaaldelijk verklaarde dat in een toekomstige Palestijnse Staat geen Joden mogen wonen? In Israël wonen meer dan een miljoen Arabieren, Druzen en Bedoeïenen en zij hebben gelijke rechten. Waarom protesteerde u niet bij de Palestijnse Autoriteit en bij de Nederlandse regering, als - met subsidie van de EU - schoolboeken worden gedrukt waarin haat tegen Joden wordt geleerd en de martelaarsdood wordt verheerlijkt? Wat u wel deed is het EAPPI-project ondersteunen, waarbij vrijwilligers ter plaatse vooral de fouten van Israëliërs en Israëlische militairen onder het vergrootglas moesten leggen en rapporteren in kerken in het Westen. Om vooral Israël in een kwaad daglicht te stellen. Wij vragen u: waarom protesteerde u niet toen de VN en UNESCO de laatste drie jaar meerdere resoluties hebben uitgevaardigd waarin de historische band tussen het Joodse volk en de oude stad Jeruzalem, de Tempelberg en het graf van de aartsvaders en -moeders in Machpela/Hebron werden ontkend? Tegen welk ander land heeft de Raad van Kerken tot maatregelen die leiden naar een boycot en isolatie? U kunt dan toch onze opmerking over 'eenzijdige verontwaardiging' niet zomaar als onjuist afwijzen?

U schrijft dat u vele malen uw afschuw heeft uitgesproken over aanslagen en andere vormen van religieus geweld van welke zijde dan ook. Onze vraag is: wanneer heeft u op een gelijke krachtige manier het Palestijnse geweld en haat jegens Joden publiekelijk veroordeeld en aangekaart bij de Nederlandse regering, zoals u nu de voorgenomen annexatie veroordeelt en oproept tot sancties en opschorting van het associatieverdrag?

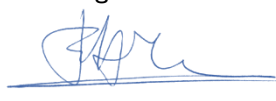
Het gaat ons er niet om de voorgenomen annexatie van de Jordaanvallei, of beter gezegd: 'het toepassen van Israëliësch recht' in deze gebieden als de enig juiste oplossing te kwalificeren. Zoals we in onze eerste brief al duidelijk maakten, zijn daarover de meningen verdeeld. Waar het ons vooral om gaat, is dat van een Raad van Kerken verwacht mag worden dat deze vooral niet eenzijdig de beschuldigende vinger naar Israël wijst. En dat christelijke kerken niet klakkeloos de politiek na spreken, maar vooral het Bijbelse getuigenis laten horen. De profeten spreken duidelijk van een huwelijksband tussen het Joodse volk en het land Israël en de stad Jeruzalem. Evenzeer spreken zij over de belofte ten tijde van het Nieuwe Verbond, dat Joden weer wijngaarden mogen planten op de bergen van Samaria. En dat gaat zeker niet ten koste van de rechten van anderen.

Met vriendelijke groet,

Namens het bestuur en directie van de Stichting Christenen voor Israël,

Roger van Oordt
Directeur

Ds. Frank Heikoop
Voorzitter